

Effectiveness of Self Regulation-Attachment Couple Therapy on Marital Commitment and Sexual Function of Women with Extramarital Affair

Fatemeh Shiri¹, Mahmoud Goudarzi², Omid Moradi³, Hamzeh Ahmadian⁴

1. PhD. Student in Counseling, Sanandaj Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran.
2. (Corresponding author) - Assistant Professor, Department of Family Counseling, Sanandaj Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran.
3. Assistant Professor, Department of Family Counseling, Sanandaj Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran.
4. Assistant Professor, Department of Psychology, Sanandaj Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran.

ABSTRACT

Received: 12/04/1399 - Accepted: 02/03/1400

Aim: The purpose of this study was to determine the effectiveness of self regulation-attachment couple therapy on improving marital commitment and sexual function in women with extra-marital affair. **Methods:** Semi-experimental research method with pre/post-test and control group including follow-up was used. The statistical population included women with extramarital affair referred to the counseling center for women in the city of Sanandaj, Iran. Using available sampling method, 30 subjects were selected and randomly assigned to experimental and control groups (15 participants each). Marital Commitment Questionnaire (Adams, Jones, 1997) and Women's Sexual Function Questionnaire (Rosen, Grondon, Myers, Huttly, 2004) were used. The intervention group received self regulation-attachment couple therapy through 8 ninety-minute sessions on a weekly basis. Data was analyzed using mixed analysis of variance. **Findings:** Results showed that self regulation-attachment couple therapy programs significantly improved the marital commitment and sexual function. Follow-up analyses showed that these results remained stable after three months ($P<0.001$). **Conclusion:** self regulation-attachment couple therapy approach by helping women achieve greater adjustment in relationship, dialogue and negotiation, increasing the ability to interact and improve the marital commitment and sexual function in women with extramarital affair. **Discussions:** The findings of the present study show that studying counseling and internship in this field has influenced students' views of marriage and marital relationships in various ways.

Keywords: Self regulation-attachment, marital commitment, sexual function

فصلنامه علمی پژوهش‌های مشاور

انجمن مشاوره ایران

جلد ۲۰، شماره ۱۴۰۰، تابستان

مقاله پژوهشی

e-issn: 4018-2717

p-issn: 400-2717X

DOI: 10.18502/qjcr.v20i78.6780

اثربخشی زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلستگی بر تعهد زناشویی و عملکرد جنسی زنان دارای رابطه فرازنashوی

فاطمه شیری^۱، محمود گودرزی^۲، امید مرادی^۳، حمزه احمدیان^۴

- ۱- دانشجوی دکتری مشاوره، واحد سنتندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنتندج، ایران.
۲- نویسنده مسئول، استادیار گروه مشاوره خانواده، واحد سنتندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنتندج، ایران.
۳- استادیار گروه مشاوره خانواده، واحد سنتندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنتندج، ایران.
۴- استادیار گروه روان‌شناسی، واحد سنتندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنتندج، ایران.

(صفحات ۵-۲۹)

این مقاله برگرفته از پایان نامه دکتری نویسنده اول می‌باشد

چکیده

هدف: هدف پژوهش تعیین اثربخشی زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلستگی بر تعهد زناشویی و عملکرد جنسی زنان دارای رابطه فرازنashوی بود. **روش:** روش پژوهش نیمه‌آزمایشی، با طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری با گروه گواه بود. جامعه آماری کلیه زنان دارای رابطه فرازنashوی مراجعه کننده به مرکز مشاوره ویژه زنان در شهرستان سنتندج بود. با نمونه‌گیری در دسترس، ۳۰ نفر انتخاب و بصورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل (۱۵ نفره) گمارده شدند. پرسش‌نامه‌های تعهد زناشویی (آدامز و جونز، ۱۹۹۷) و عملکرد جنسی زنان (روزن، گراندون، مایرز و هاتی، ۲۰۰۴) استفاده شد. برای گروه آزمایش برنامه زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلستگی سپهوند، رسول‌زاده، طباطبایی، بشارت و الهیاری (۱۳۹۳) طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای، یکبار در فضه اجرا و داده‌ها با آزمون تحلیل واریانس آمیخته تحلیل شد. **یافته‌ها:** نتایج نشان داد که زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلستگی بر بهود تعهد زناشویی و عملکرد جنسی زنان دارای رابطه فرازنashوی اثربخش بود. و این اثربخشی در مرحله پیگیری ماندگار بود ($P < 0.001$). **نتیجه‌گیری:** رویکرد زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلستگی با کمک به زنان برای رسیدن به سازگاری بیشتر در روابط، گفتگو و مذاکره، افزایش توانایی تعامل می‌تواند تعهد زناشویی و عملکرد جنسی را در زنان دارای رابطه فرازنashوی بهود بخشد.

تاریخ پذیرش: ۱۴/۰۶/۰۹
تاریخ انتشار: ۱۴/۰۶/۰۹
ردیف: ۱۳/۰۶/۰۹

واژه‌های کلیدی: خود تنظیم‌گری - دلستگی، تعهد زناشویی، عملکرد جنسی

مقدمه

ازدواج معمولاً^۱ اصلی‌ترین و مهم‌ترین زمینه‌ای است که کارکرد و اثر صمیمیت و روابط اجتماعی رشد یافته در آن نمود پیدا می‌کند و تعهد زناشویی برجسته‌ترین عاملی است که می‌تواند پایبندی به ازدواج را تضمین کند (محمودپور، فرحبخش و بلوجزاده، ۱۳۹۷). در دهه‌های اخیر رابطه فرازناسویی یکی از مهم‌ترین دلایل ناپایداری روابط زوج‌ها، طلاق و فروپاشی خانواده‌ها می‌باشد (هریس^۲؛ فیف، ویکس و استلبگ^۳ - فیلبرت^۴؛ ۲۰۱۳). رابطه فرازناسویی شامل برقراری ارتباط جنسی، احساسی و عاشقانه یک فرد متاهل با جنس مخالف خارج از چارچوب خانواده است (سواری و طلائی‌زاده، ۱۳۹۴). براساس تحقیقات انجام شده آمار گرایش همسران به روابط فرازناسویی در جوامع مختلف^۵ ایلی ۲۵ درصد گزارش شده است (فینچام و می^۶؛ مارک، جانسن و میله‌وازن^۷؛ ۲۰۱۱). براساس پژوهشی دیگر ۲۱ درصد مردان و ۱۱ درصد از زنان در طول زندگی مرتکب خیانت زناشویی می‌شوند (باوکام، استنایدر و گوردن^۸؛ ۲۰۰۹). گرایش به رابطه فرازناسویی در مردان از نوع جنسی و در زنان عاطفی است و احتمال صمیمیت عاطفی در زنان بیشتر است (گودرزی، ۱۳۹۸). رابطه فرازناسویی موجب آسیب در رابطه ایمن و کاهش روابط عاطفی زوجین شده (دهقانی، اصلاحانی، امان الهی و رجبی، ۲۰۲۰)، و مهم‌ترین عامل تهدیدکننده عملکرد خانواده، ثبات و تداوم رابطه زناشویی شناخته شده است. در نتیجه سلامت خانواده را با خطرات جدی مواجه می‌کند (مارک و همکاران، ۲۰۱۱). و عامل مهم طلاق می‌باشد (رید، دوئل، دالتون، احمد^۹؛ آلن و اتکینز^{۱۰}؛ ۲۰۱۲).

-
1. Harris, C.
 2. Fife, S.T., Weeks, G.R., & Stellberg-Filbert, J.
 3. Fincham, F. D., & May, R. W.
 4. Mark, K. P., Janssen, E., & Milhausen, R. R.
 5. Baucom, D.H., Snyder, D.K. & Grodon, K.C.
 6. Reid, D. W., Doell, F., Dalton, J., Ahmad, S.
 7. Allen, E. S., & Atkins, D. C.

دین و اسپانییر^۱ (۱۹۷۴) تعهد زناشویی راتمایل زوجین به حفظ و تداوم رابطه مشترک تعریف کرده‌اند (عباسی، احمدی، فاتحی‌زاده و بهرامی، ۱۳۹۵). آریاجا و آگنیو^۲ (۲۰۰۱) تعهد زناشویی راتمایل فرد به حفظ دائمی ازدواج و وفادار ماندن به همسر، خانواده و ارزش‌ها تعریف کرده‌اند و آن را شامل ابعاد رفتاری، شناختی و عاطفی دانسته‌اند (هادی، اسکندری، سهرابی، معتمدی و فرخی، ۱۳۹۵).

یکی از عوامل موثر در میزان تعهد زناشویی رضایت از عملکرد جنسی است (شیخ‌السلامی، خداکریمی و داداش‌زاده، ۱۳۹۶). مک نولتی و ویدمن^۳ (۲۰۱۴). قاسمی، رنجبر سودجانی و شریفی، ۱۳۹۵). پژوهش‌های نشان داده است که عوامل شناختی و رضایت جنسی، یک رابطه علت و معلولی با کیفیت رابطه‌ی زناشویی و پایداری ازدواج دارد. مطابق ویراست پنجم کتابچه‌ی تشخیصی و آماری اختلالات روانی، کژکاریهای جنسی زنان شامل موارد زیر هستند: اختلال برانگیختگی / علاقه جنسی، اختلال ارگاسمی، اختلال درد لگنی-تناسلی / دخول، کژکاری جنسی ناشی از مواد / دارو، سایر کژکاری‌های معین، و کژکاری‌های جنسی نامعین. علت این اختلالات ممکن است عوامل روانی، فیزیولوژیک، عوامل مركب، و عوامل استرس‌زای مختلف از جمله اخلاقیات فرهنگی منع کننده، مسایل بهداشتی و مسایل مربوط به شریک زندگی و تعارضات ارتباطی باشد (Sadock, Sadock و Ruiz, ۲۰۱۵). اختلال میل جنسی در زنان نسبتاً شایع است بطوری‌که برآوردها در برخی نمونه‌ها بالغ بر ۵۵٪ هستند. در زنان میل جنسی به عوامل بین‌فردي و تعامل‌های مثبت حساس است (هالیجین و کراس ویتبورن، ۲۰۱۴^۴).

برای درک عملکرد جنسی بزرگسالان وارائه یک چارچوب مفید برای بررسی سازگاری

-
1. Dean, D. G., & Spanner, G. B.
 2. Arriaga, X. B., Agnew, C.
 3. McNulty, J.K., & Widman, L.
 4. Sadock, B. J., & Sadock, V. A., & Ruiz, P.
 5. Halligan, R.P., & Krauss Whitburn, S.

جنسی در زوجین، از نظریه دلبستگی استفاده شده است. در واقع دلبستگی نایمن ممکن است به مشکلاتی در ابراز وجود جنسی منجر شود و تعاملات جنسی کمتر رضایت بخشن را در زنان پیش‌بینی کند (لکرک، برگرن، براسارد، بلانگر^۱ و همکاران، ۲۰۱۵). افراد دارای سبک دلبستگی نایمن از عملکرد جنسی پایینی دارند. بروز اختلال جنسی در زنان موجب کاهش رضایت از زندگی می‌شود (مر، سویک، شیلدز، گرین^۲ و همکاران، ۲۰۱۴).

براساس پژوهش‌های متعدد، یکی از عوامل موثر در نقض تعهد زناشویی و گرایش به رابطه فرازنashویی دلبستگی نایمن می‌باشد (ویسر و ویگل، ۲۰۱۵؛ جوادی و زینالی، ۱۳۹۷؛ فریکر، ۲۰۰۶؛ راسل، بکرومک نولتی، ۲۰۱۳؛ کردی، اصلانی و امان الهی، ۱۳۹۶؛ هو، چن، بند، هوی، چان و فریدمن، ۲۰۱۲؛ استانلی، رهونرو ویتون، ۲۰۱۰؛ فتحی، اعتمادی، حاتمی و گرجی، ۱۳۹۱؛ عبدالهی، ۱۳۹۴؛ هادی، اسکندری، سهرابی، معتمدی و فرخی، ۱۳۹۵). سبک دلبستگی این منجر به ایجاد اعتماد و صمیمیت جنسی می‌شود و کیفیت تعاملات میان فردی، تعهد و کیفیت روابط زناشویی را بهبود می‌بخشد، و از سوی دیگر صمیمیت جنسی منجر به بروز ریزی مشکلات و سرزندگی و شادابی زوج‌ها می‌شود (کردی و همکاران، ۱۳۹۶).

از این رو به نظر می‌رسد از میان رویکردهای متعددی که جهت درمان زوج‌ها در مسائل مربوط به رابطه فرازنashویی می‌تواند موثر باشد، زوج درمانی دلبستگی مدار جهت تغییر دلبستگی می‌باشد. به همین علت در این پژوهش رویکرد تلفیقی زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلبستگی انتخاب شده است. این رویکرد درمانی از تلفیق و یکپارچه سازی مفاهیم نظری و اصول درمانی دو نظریه خود تنظیم‌گری و دلبستگی توسط سپهوند، رسول‌زاده طباطبایی، بشارت والهیاری در سال ۱۳۹۳ ساخته شده است.

1. Leclerc, B., Bergeron, S., Brassard, A., Bélanger, C., Steben, M., & Lambert, B.

2. Mor, M. K., Sevick, M. A., Shields, A. M., Green, J. A., Palevsky, P. M., Arnold, R.M., & Weisbord, S. D.

خود تنظیم‌گری، توان زوجین برای تمرین کنترل روی افکار، احساسات و فعالیت‌های شخصی است. این درمان از طریق افزایش مبادله مثبت میان زوجین و همچنین بهبود کیفیت ارتباط باعث افزایش سازگاری و رضایتمندی زناشویی میان زوجین می‌شود. همچنین از طریق افزایش مبادله مثبت رفتار، افزایش ابراز مستقیم محبت و مواجهه با عواطف مثبت زوجین و همچنین کمک به زوجین در شناخت نقش خود در تعارضات موجب ارتقاء کیفیت روابط و تعمیق صمیمیت میان زوجین می‌گردد. این رویکرد درمانی به واسطه افزایش مهارت‌های زوجین در زمینه‌های گوش دادن هم‌دانه همراه با تامل، گفتگو درباره موضوع و درک دیدگاه دیگری موجب افزایش رضایتمندی زناشویی می‌گردد (هالفورد، ۲۰۰۱). از طرفی سبک دلبستگی در روش تعاملی زوجین با یکدیگر فرایندهای خود تنظیمی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در تنظیم عواطف، حمایت، صمیمیت و حسادت و از طرف دیگر در تعارض، ارتباط، و رابطه جنسی نقش دارد (خوشابی و ابوحمزه، ۱۳۹۳). مدل‌های نظری که شامل عقایدی درباره خود تنظیم‌گری و تنظیم متقابل هستند، فرض می‌کنند که افراد دارای دلبستگی نایمن متمایل به استفاده از راهبردهای اجتنابی، سازمان نایافته یا دوسوگرا برای تنظیم استرس هستند. این راهبردها مدل‌های تعاملی مسئله‌زا را در روابط زوجی ایجاد می‌کنند، بنابراین تنظیم یک فضای درمانی بر اساس همدلی، پاسخ‌دهی و اعتماد که ظرفیت زوجین را برای تغییر مدل‌های تعاملی خود تسهیل می‌کند، از اهمیت زیادی برخوردار است (آرین فرو اعتمادی، ۱۳۹۶). با توجه به مطالب فوق، زوج درمانی تلفیقی مبتنی بر خود تنظیم‌گری - دلبستگی عبارت است از تغییر رفتارها، شناختها و هیجان‌های زوجین توسط خود آنها که با بازسازی و گسترش سبک‌های دلبستگی به کمک درمان‌گر و ایجاد یک فضای تعاملی ایمن میان آنها تسهیل می‌شود (سپهوند، رسول‌زاده طباطبایی، بشارت والهیاری، ۱۳۹۳). رویکرد خود تنظیم‌گری - دلبستگی با بهره‌گیری از روش‌های مختلف به زوجین کمک می‌کند تا توانایی انتقال احساسات مهم

خود را در زندگی زناشویی پیدا کنند. در این رویکرد فرض براین است که ناکارآمدی از ناتوانی زوجین در بازشناسی عدم تحمل و بطلان حساسیت‌ها و مشکلات رابطه نشأت می‌گیرد. مشکلات براساس این نظریه به دو دسته‌ی اصلی تقسیم می‌شود. دسته‌ی اول مربوط به ناکارآمدی‌هایی می‌شود که در اثر تجربیات و آسیب‌های دوران کودکی به رابطه تحمیل می‌شود. اما دسته‌ی دوم به واکنش مراجعان به مشکلات و حس نادیده گرفتن حقوقش و نرسیدن به آنچه شایستگی اش را دارد، مربوط می‌شود. نتایج پژوهش‌ها حاکی از تاثیر مثبت زوج درمانی مبتنی بر خود تنظیم‌گری - دلستگی در افزایش سازگاری زناشویی و ابعاد آن شامل، افزایش ابراز محبت بین زوجین، رضایت زناشویی، همبستگی زناشویی و توافق زناشویی بهبود سازگاری زناشویی (آرین فرواعتمادی، ۱۳۹۶) و افزایش رضایت زناشویی و بهزیستی روان‌شناختی زوجین (سپهوند و همکاران، ۱۳۹۳) و افزایش سلامت روانی زوجین (سپهوند و همکاران، ۱۳۹۴) می‌باشد. همچنین استفاده از مداخلات زوج درمانی در کاهش مشکلات ناشی از خیانت موثر می‌باشد که به مواردی اشاره می‌شود. کریزو آرگر (۲۰۱۹) نشان دادند که استفاده از مداخلات روایت درمانی متمرکز بر دلستگی در توانمندسازی زوج‌ها بعد از خیانت موثر می‌باشد. فاطمی اصل، گودرزی، کریمی ثانی و بستانی پور (۱۳۹۸) نشان دادند که زوج درمانی هیجان مدار بر کاهش احساس تنهایی زنان آسیب دیده از خیانت زناشویی موثر می‌باشد. تقی‌پور، باغستانی و سعادتی (۱۳۹۸) نشان دادند، روایت درمانی بر تعهد زناشویی و رضایت جنسی اثربخشی معنادار دارد، نتایج پژوهش‌های متعددی حاکی از اثربخشی مداخلات زوج درمانی در مشکلات زوجین می‌باشد از جمله آنها می‌توان به پژوهش عباسی، سودانی، رجبی و خجسته مهر (۱۳۹۸) اثربخشی درمان بین سیستمی پیمان شکنی بر اعتماد زناشویی زنان آسیب دیده از پیمان شکنی همسر، پژوهش عبادی و کریم‌نژاد (۱۳۹۶) اثربخشی زوج درمانی شناختی - سیستمی گاتمنی بر تعهد زناشویی، کریمیان، زارعی، محمدی و کریستنسن (۱۳۹۵) زوج درمانی رفتاری التقاطی و درمان

تصمیم‌گیری مجدد در بهبود تعهد زناشویی همسران متعارض، منصوری، کیمیایی، مشهدی و منصوری (۱۳۹۵) اثربخشی زوج درمانی خودتنظیمی بر رضایت زناشویی، سبک‌های هویت و حل مسئله خانواده، فیف واستلبرگ-فیلبرت (۲۰۱۳) تسهیل‌گری بخشش در درمان خیانت، بالدrama-دوربین و همکاران (۲۰۱۷) اثربخشی رویکردهای مختلف زوج درمانی در درمان خیانت، زولا (۲۰۰۷) استفاده از زوج درمانی تلفیقی سیستمی برای کمک به زوجین برای حل بن بست مربوط به بی‌وفایی و بهبود روابط زوجین، مارک، جنسن و میله‌اوزن (۲۰۱۸) تاثیر سبک دلستگی بر رضایت و میل جنسی، و رضایت از رابطه، گیروارد و وولی (۲۰۱۷) اثربخشی درمان هیجان مدار در درمان اختلال تمایل جنسی زوجین، اشاره کرد. در مورد علت اینکه در این پژوهش بسته تدوین شده برای زوجین برای زنان بکار رفته است باید به پژوهش سودانی و شفیع‌آبادی (۱۳۸۷) و شادیش (۱۹۹۵) اشاره کرد که در مطالعه خود نشان دادند اثربخشی زوج درمانی به صورت انفرادی در مقایسه با درمان توان زوجین اثربخشی بیشتری دارد و در تبیین علت آن بیان کردند که الیس (۱۹۸۹) معتقد به مشاوره انفرادی زوجین است و وجود همسر دیگر در جلسه مشاوره رامانعی برای بیان بسیاری از مسائل و مشکلات می‌داند و الزاماً به با هم دیدن زوجین در جلسات زوج درمانی نمی‌بیند و تأکید بر ملاقات زوجین به شیوه انفرادی دارد. به خصوص در اختلال عملکرد جنسی مصدق بیشتری دارد و با توجه به زمینه فرهنگی ما وجود متغیرهایی مانند اختلال عملکرد جنسی و رابطه فرازنashویی زنان، حضور همسر دیگر مانعی برای بیان مشکلات و مخفی ماندن بسیاری از حقایق و همچنین مانعی در درمان خواهد بود. علاوه بر این، در برخی از زوجین که یکی از آنان روابط جنسی خارج از ازدواج دارند؛ در این موارد لازم است کار زیادی بر روی بهبود ارتباط زوجین صورت گیرد، و نیاز است با زوج درگیر در رابطه جنسی خارج از زناشویی، جلسات فردی داشت و اهداف وی را ارزیابی نمود. زیرا یکی از علل موثر در تداوم رابطه فرازنashویی سلب مسئولیت رفتار خود و تأکید بر ویژگی‌های همسر

می‌باشد (افشاری، زهراکار، محسن‌زاده و تاجیک اسماعیلی، ۱۳۹۷). در رویکرد خود تنظیم‌گری - دلبستگی زوجین برمبنای ارزیابی به عمل آمده از مشکلات رابطه، به سمت اهداف خودتغییری حرکت می‌کنند. ارزیابی دلبستگی و بازخورد نتایج آن امتیاز مهمی است که زوجین را در دستیابی به اهداف خود تغییری و به ویژه تغییرفтар همسر آسیب رسان، یاری می‌دهد. تغییر و بازسازی الگوهای تعاملی منفی، کاهش ترس‌های مرتبط با دلبستگی، افزایش راحتی در صمیمیت، دریافت و ابراز حمایت، که در جهت ایجاد دلبستگی این‌من هستند، به همراه تغییر سایر مشکلات رابطه‌ای، در متن اهداف خود تغییری قرار دارند. با توجه به اینکه یکی از عمدۀ ترین دلایل مراجعه زوجین به کلینیک‌های مشاوره و تصمیم به طلاق رابطه فرازنashویی ذکر شده است (کالب-هریس^۱، ۲۰۱۸؛ موهلاتلول، سیتهول و شیریندی^۲؛ هاوکینز، ویلبی و دوهرتی^۳). از سوی دیگر نتایج بررسی‌ها نشان‌گر پژوهش‌های اندک در حوزه رویکرد زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلبستگی وزنان دارای رابطه فرازنashویی است؛ بنابراین پژوهش حاضر با هدف پاسخگویی به این سوال انجام شد: آیا مداخله زوج درمانی خودتنظیم‌گری - دلبستگی می‌تواند موجب بهبود تعهد زناشویی و عملکرد جنسی زنان دارای رابطه فرازنashویی شود؟

روش

روش پژوهش حاضر از نوع نیمه‌آزمایشی و طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون با گروه گواه و پیگیری سه‌ماهه و جامعه آماری زنان دارای رابطه فرازنashویی مراجعه‌کننده به مرکز مشاوره زنان در شهرستان سنتندج در سال ۱۳۹۸ بود. از بین آنها ۳۰ نفر بصورت در دسترس و داوطلبانه انتخاب و بصورت تصادفی در دو گروه ۱۵ نفری آزمایش و گواه جایگزین شدند. ملاک‌های ورود آزمودنی‌ها به پژوهش شامل دامنه سنی ۲۰ تا ۴۰ سال،

1. Caleb Harris, M.A.

2. Mohlatlolle, N. E., Sithole, S., & Shirindi, M. L indi.

3. Hawkins, A. J., Willoughby, B. J., & Doherty, W. J.

حداقل میزان تحصیلات سیکل و توانایی تکمیل پرسشنامه‌ها، عمر ازدواج حداقل ۲ سال، توانایی شرکت در جلسات، و ملاک‌های خروج از پژوهش شامل شرکت همزمان در جلسات درمانی دیگر، استفاده از داروهای روانپردازی، طلاق قانونی و عدم حضور در جلسات بود. ملاحظات اخلاقی پژوهش نظیر رازداری، محترمانه ماندن اطلاعات، جلب رضایت و تمایل آزمودنی‌ها برای شرکت در پژوهش، حق انتخاب آنها برای ادامه و یا انصراف از شرکت در جلسه‌های مداخله یا پاسخگویی به پرسشنامه‌ها رعایت شد. بخاطر حساس بودن مسئله و حفظ رازداری جلسات بصورت فردی اجرا شد.

ابزار پژوهش

۱. پرسشنامه تعهد زناشویی. این پرسشنامه توسط آدامزو جونز (۱۹۹۷) تهیه شده است و میزان پایبندی افراد به همسرو ازدواج شان را در سه بعد تعهد زناشویی شامل تعهد شخصی، تعهد اخلاقی و تعهد ساختاری را می‌سنجد. دارای ۴۴ سوال است. تعهد شخصی با سوال‌های ۱ الی ۱۵، تعهد اخلاقی با سوال‌های ۱۱ الی ۲۲ و تعهد ساختاری با سوال‌های ۲۳ الی ۴۴ در طیف لیکرتی از کاملا مخالف = ۱ تا کاملا موافق = ۵ اندازه‌گیری می‌شود. آدامزو جونز (۱۹۹۷) در ۶ پژوهش گوناگون به منظور بدست آوردن پایایی و روایی پرسشنامه، آن را در مورد ۴۱۷ نفر متاحل، ۳۴۷ نفر مجرد، ۴۶ نفر مطلقه اجرا کردند. در این پژوهش‌ها همبستگی هر پرسش با نمره کل پرسشنامه بالا و معنادار بود و به طور کلی ابعاد این پرسشنامه از بیشترین حمایت تجربی برخوردار بود. آدامزو جونز میزان پایایی هر یک از خرده مقیاس‌های این آزمون را برروی نمونه مذکور به این شرح به دست آورده‌اند: تعهد شخصی ۹۱/۰، تعهد اخلاقی ۸۹/۰ و تعهد ساختاری ۸۶/۰. در اعتباریابی آزمون توسط شاه سیاه، بهرامی و محبی (۱۳۸۸) روایی این پرسشنامه توسط ۵ نفر از اساتید دانشگاه اصفهان تایید شد و آلفای کرونباخ ۸۵/۰ برای آن به دست آمد (کریمیان، کریمی و بهمنی، ۱۳۹۰). در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ این پرسشنامه ۸۶/۰ محاسبه شد.

۲. شاخص عملکرد جنسی زنان (FSFI). این شاخص توسط روزن، براون و هیمن (۲۰۰۰) ساخته شد. پرسشنامه شاخص عملکرد جنسی زنان شامل ۱۹ پرسش می‌باشد که عملکرد جنسی زنان را در شش حوزه مستقل تمایل جنسی، برانگیختگی، لغزندگی سازی، ارگاسم، رضایتمندی و درد جنسی می‌سنجد. نمره دهی سوالات مقیاس براساس سیستم نمره دهی از صفرتا پنج است که با جمع کردن نمرات شش حوزه با هم نمره کل مقیاس به دست می‌آید. به این ترتیب نمره گذاری به گونه‌ای است که نمره بیشترگویی ایجاد ننماید. براساس هم‌وزن نمودن حوزه‌ها، بیشترین نمره برای هر حوزه کارکرد بهتر جنسی است. براساس هم‌وزن نمودن حوزه‌ها، بیشترین نمره برای هر حوزه برابر شش و برای کل مقیاس برابر ۳۶ خواهد بود. کمترین نمره برای حوزه تمایل جنسی، ۱/۲ و برای حوزه‌های برانگیختگی، لغزندگی سازی، ارگاسم، رضایتمندی و درد، صفو و برای کل مقیاس حداقل نمره برابر دو خواهد بود. این ابزار عملکرد جنسی را در طول چهار هفته گذشته مورد بررسی قرار می‌دهد. براساس این پرسشنامه نمره کلی مساوی یا کمتر از ۲۶/۵۵ به عنوان اختلال عملکرد جنسی در نظر گرفته شد. اعتبار و روایی این پرسشنامه توسط روزن در سال ۲۰۰۰ طی پژوهشی که به همین منظور انجام گرفت، تایید شد. پرسشنامه از نظر اعتبار یا روایی نیز تفاوت معناداری بین نمرات گروه بیماران و گروه کنترل در هر شش حوزه را مشخص نمود. در ایران روایی نسخه پارسی این پرسشنامه توسط محمدی، حیدری و فقیه‌زاده در سال (۱۳۸۷) به دست آمد. پژوهش نظرپور، سیمیر، تهرانی، علوی مجد (۱۳۹۴) به منظور تعیین روایی پرسشنامه از روش بررسی روایی محتوى و صورى استفاده شد. همچنین به منظور تعیین پایایی بخش مربوط به روابط زناشویی، از روش آزمون مجدد استفاده شد و ضریب همبستگی درون طبقه‌ای ۰/۸۰۶ بدست آمد. نتایج آلفای کرونباخ برای پرسشنامه، ۰/۹۸۳ به دست آمد. در پژوهش حاضر پایایی این ابزار با روش آلفای کرونباخ با ضریب ۰/۷۶ تایید شد.

۳. برنامه زوج درمانی تلفیقی خود تنظیم‌گری - دلستگی سپهوند و همکاران (۱۳۹۳). جلسه‌های زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلستگی در سال ۱۳۹۳ توسط سپهوند و

همکاران تدوین شد. بسته تدوین شده در سال ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴ توسط سازندگان آن مورد آزمون قرار گرفته است. این بسته توسط آرین فرواعتمادی در سال ۱۳۹۶ مورد آزمون قرار گرفت. در پژوهش حاضر اعتبار این بسته توسط ۸ نفر از متخصصان با بیش از ۱۰ سال تجربه در حوزه خانواده و زوج درمانی در استان کردستان تایید شد. جلسات طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای و یک جلسه در هفته به شکل زیر اجرا گردید.

جلسه اول. بعد از آشنایی و بیان مقدمات، ساختار جلسات زوج درمانی خود تنظیم گری - دلبستگی، انگیزه درمان بررسی شد. مشکل فعلی اعضا بررسی شد. مصاحبه فردی انجام و جنبه‌های خشونت‌آمیز رابطه بررسی شد. پیش‌آزمون اجرا شد. سطح آشتفتگی، سبک‌های دلبستگی، زمینه‌های مهم تضاد و زمینه‌های تغییر، مذاکره درمورد وظایف ارزیابی شد.

جلسه دوم. مطالب و تکالیف جلسه قبل مورد ارزیابی و بازبینی قرار گرفت و از زوج خواسته شد درباره مفهوم دلبستگی هرچه می‌داند بیان کند. سپس به بیانی ساده مفهوم دلبستگی در زندگی زناشویی و نشانه‌های دلبستگی ایمن و نایمین برای زوج آموخت داده شد. از زوج خواسته شد احساسات و رفتار خود را در ارتباط با همسر در قالب دلبستگی ارزیابی کند.

جلسه سوم. در این جلسه ابتدا مفهوم دلبستگی در بزرگسالی برای بار دوم تعریف شد. سپس از زوج خواسته شد نوع دلبستگی خود را همراه با نشانه‌های آن نسبت به همسرو اعضای خانواده بیان کند و علت ایجاد این نوع دلبستگی مورد تحلیل و بررسی قرار گرفت و مواردی که دلبستگی نایمین نسبت به آنها داشته است را بیان کند.

جلسه چهارم. ابتدا مطالب جلسه قبلی مرور و تجربه‌های بر جسته مربوط به دلبستگی بررسی شد، هدف این جلسه پذیرش احساسات تصدیق نشده بنیادی بود. چرخه تعامل زوجین ارزیابی و عوامل منفی دخیل در تعامل فعلی زوجین شناسایی شد. جلسه پنجم. در این جلسه نیازهای دلبستگی شناسایی و اعضا تکنیک‌های پذیرش و ابراز هیجان‌های مثبت و منفی را آموختند. اعضا روش‌های جدید تعامل و تمرکز روی

خود نه همسر، همچنین مهارت ابراز خواسته‌ها، آرزوها در زندگی واقعی و در رابطه با همسر را یاد گرفتند.

جلسه ششم. در این جلسه سعی شد اعضا نقاط قوت و ضعف ارتباط با همسر، رفتارهای نایمن کننده، عوامل شروع کننده مشکلات ارتباط را شناسایی کنند. مدل مشارکتی و کاربردی درمانگر درباره ارتباط که مبتنی بر نکات بیان شده ارائه شد و مهارت‌های سطح بالای خود تنظیم‌گری زوجین ارزیابی شد.

جلسه هفتم. هدف این جلسه کمک به زوج برای خود تنظیم‌گری در شیوه رفتار، فکر و احساس آنها نسبت به یکدیگر بود بحث درباره انجام اهداف خود تغییری در زوج و کمک به آنها برای ارزیابی تاثیر خود تغییری بر رابطه انجام شد. تعامل‌های زوجین بین جلسات و توجه به انجام اهداف خود تغییری مشخص شده در جلسات قبل تحلیل شد. در نهایت مرتبط بودن تغییرات خاص پیشنهادی زوج با اهداف ارتباطی با همسر بررسی شد و به اعضا برای رشد بیشتر اهداف تغییر مورد نیاز کمک شد.

جلسه هشتم. در این جلسه مطالب جلسات قبل مرور شد. هدف‌گذاری طبیعی در منزل و کاربرد نتایج به دست آمده خارج از جلسه درمانی ارزیابی شد. در نهایت بیان شد که برای سرزندگی نیازی به درمانگر نیست و تغییر خود، مهم‌تر از تغییر همسر است. در پایان جلسه پس‌آزمون اجرا شد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرنگی

مرکز حلم علوم انسانی

یافته‌ها

میانگین و انحراف معیار سنی گروه آزمایش ۳۳ و ۶/۶۵؛ و گروه گواه ۳۶/۲ و ۶ سال بود. طول مدت ازدواج ۵-۲ سال ۹ درصد، ۹-۶ سال ۱۸ درصد، بیشتر از ۹ سال ۷۳ درصد. تعداد فرزندان یک فرزند ۲۲ درصد، دو فرزند ۶۰ درصد، بیشتر از دو فرزند ۱۸ درصد. و کلیه شرکت کنندگان دارای تحصیلات دیپلم و زیر دیپلم بودند. در این بخش از تجزیه و تحلیل آماری یافته‌های توصیفی مربوط به متغیرهای وابسته پژوهش به تفکیک گروه‌ها و مرحله متغیر ارایه می‌شود.

جدول ۱. میانگین و انحراف معیارداده‌ها در سه مرحله اندازه‌گیری

عملکرد جنسی		تعهد زناشویی		گروه	
انحراف استاندارد	میانگین	انحراف استاندارد	میانگین	انحراف استاندارد	میانگین
۲۰/۸۲	۳۱/۲۷	۱۵/۸۹	۸۶/۸۰	پیش‌آزمون	آزمایش
۹/۲۶	۱۴/۸۷	۹/۲۶	۱۴/۸۷	پس‌آزمون	
۲۱/۴۳	۱۱/۸۷	۸/۷۰	۱۴/۴۷	پیگیری	
۱۴/۳۷	۲۴/۳۳	۷/۵۰	۱۷/۴۷	پیش‌آزمون	گواه
۱۹/۱۷	۳۳/۷۳	۷/۶۱	۱۷۰/۴	پس‌آزمون	
۲۷/۶۵	۵۶/۴	۶/۸۵	۱۷/۲۰	پیگیری	

در جدول ۱ نتایج توصیفی حاصل از اثربخشی زوج درمانی خود تنظیم گری -دلستگی بر تعهد زناشویی و عملکرد جنسی زنان دارای رابطه فرازنادی نشان داده شده است.

نتایج آزمون شاپیروویلک معنادار نبود؛ بنابراین شرط توزیع طبیعی نمره‌ها برقرار است. نتایج آزمون لوین نیز حاکی از همگنی واریانس‌های خطای در دو گروه و نتایج آزمون موخلی عدم برقراری آزمون کرویت در متغیر تعهد زناشویی و برقراری آزمون فرض کرویت در متغیر عملکرد جنسی زنان را نشان می‌دهد بنابراین از آزمون گرین‌هاوس-گیسر و برای متغیر تعهد زناشویی و از آزمون فرض کرویت برای متغیر عملکرد جنسی زنان استفاده شد.

جدول ۲. تحلیل واریانس آمیخته اثرات زوج درمانی خود تنظیم گری -دلستگی بر ابعاد تعهد زناشویی

منبع تغییرات	متغیر	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F	χ^2
گروه	تعهد به همسر	۲۵۷۰/۹۰	۱	۲۵۷۰/۹۰۰	۱۱۶/۰۷۸	۰/۸۱
گروه	تعهد به ازدواج	۲۳۶۱/۳۴۴	۱	۲۳۶۱/۳۴۴	۷۶/۶۳۵	۰/۷۳
گروه	تعهد اجباری	۹۰۸۰/۱۷۸	۱	۹۰۸۰/۱۷۸	۱۰۸/۳۵۱	۰/۷۹

*P<۰/۰۵ **P<۰/۰۱

جدول ۲ نشان می‌دهد: اولاً در همه ابعاد بین دو گروه آزمایش و کنترل تفاوت معنی‌داری وجود دارد. بنابراین فرض صفر مبنی بر عدم تفاوت بین دو گروه رد می‌شود. به عبارتی زوج درمانی خود تنظیم‌گری-دلستگی بر تمام ابعاد تعهد زناشویی زنان تأثیر می‌گذارد و این تأثیر معنی‌دار است.

جدول ۳. تحلیل واریانس آمیخته اثرات زوج درمانی خودتنظیم‌گری-دلستگی بر ابعاد عملکرد جنسی زنان

κ^2	F	میانگین مربعات	مجموع مربعات	درجه آزادی	متغیر	منبع تغییرات
۰/۲۲	۷/۶۹	۳۶/۱۰	۱	۳۶/۱۰	تمایل جنسی	گروه
۰/۴۵	۲۳/۳۳	۱۱۷۳/۶۱	۱	۱۱۷۳/۶۱	برانگیختگی	گروه
۰/۶۷	۵۶/۷۹	۱۷۶۰/۰۴	۱	۱۷۶۰/۰۴	لغزنده سازی	گروه
۰/۷۹	۱۱۰/۰۲	۱۱۲۳/۶۰	۱	۱۱۲۳/۶۰	ارگاسم	گروه
۰/۸۷	۱۸۸/۰۸	۹۸۶/۷۱	۱	۹۸۶/۷۱	رضایتمندی	گروه
۰/۶۱	۴۳/۲۷	۹۰۲/۵۰	۱	۹۰۲/۵۰	درد	گروه

*P<۰/۰۵ **P<۰/۰۱

جدول ۳ نشان می‌دهد: اولاً در همه ابعاد بین دو گروه آزمایش و کنترل تفاوت معنی‌داری وجود دارد. بنابراین فرض صفر مبنی بر عدم تفاوت بین دو گروه رد می‌شود. به عبارتی زوج درمانی خود تنظیم‌گری-دلستگی بر تمام ابعاد عملکرد جنسی زنان تأثیر می‌گذارد و این تأثیر معنی‌دار است.

مقایسه دو به دو زمان‌ها به کمک آزمون بونفرونی.

جدول ۴. نتایج آزمون بونفرونی برای متغیر عملکرد جنسی در مراحل مختلف

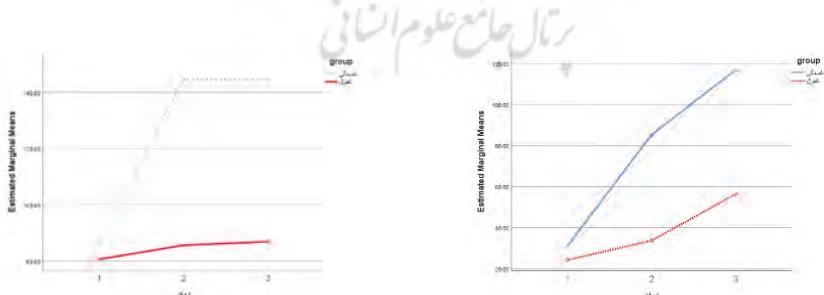
معنیداری	خطای استاندارد	تفاوت (I-J)	مرحله (J)	مرحله (I)
۰/۰۰۰	۷/۷۹۷۵۹	* ۳۱/۷۳۳۳۳-	پس‌آزمون	پیش‌آزمون
۰/۰۰۰	۷/۷۹۷۵۹	* -۵۸/۸۳۳۳	پیگیری	
۰/۰۰۰	۷/۷۹۷۵۹	* ۳۱/۷۳۳۳۳	پیش‌آزمون	پس‌آزمون
۰/۰۰۲	۷/۷۹۷۵۹	* -۲۷/۱۰۰۰	پیگیری	

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که بین مراحل اول و دوم، اول و سوم و دوم و سوم تفاوت معناداری وجود دارد.

جدول ۵. نتایج آزمون بونفرونی برای متغیر تعهد زناشویی در مراحل مختلف

معنی داری	خطای استاندارد	تفاوت (I-J)	مرحله (J)	مرحله (I)
۰/۰۰۰	۷/۰۶۴۵۸	* -۳۱/۵۳۳۳۳	پس‌آزمون	پیش‌آزمون
۰/۰۰۰	۷/۰۶۴۵۸	* -۳۱/۹۶۶۶۷	پیگیری	
۰/۰۰۰	۷/۰۶۴۵۸	* ۳۱/۵۳۳۳۳	پیش‌آزمون	پس‌آزمون
۱/۰۰۰	۷/۰۶۴۵۸	-۰/۴۳۳۳۳	پیگیری	

نتایج جدول ۵ نشان می‌دهد که بین مراحل اول و دوم، اول و سوم تفاوت معناداری وجود دارد ولی بین مراحل دوم و سوم تفاوت معناداری وجود ندارد.

نمودار ۲. تعهد زناشویی دو گروه در سه مرحله

نمودار ۱. عملکرد جنسی دو گروه در سه مرحله

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر به منظور تعیین اثربخشی زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلستگی بر تعهد زناشویی و عملکرد جنسی در زنان دارای رابطه فرازنashowی انجام شد. نتایج پژوهش نشان داد که زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلستگی بر متغیر تعهد زناشویی و همه ابعاد آن شامل: تعهد به همسر، تعهد به ازدواج و تعهد اجباری تاثیر داشت. همچنین نتایج نشان داد زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلستگی بر متغیر عملکرد جنسی و همه ابعاد آن شامل: تمایل جنسی، برانگیختگی، لغزندگی سازی، ارگاسم، رضایتمندی و درد تاثیر داشت. نتایج آزمون تعقیبی نشان داد اثربخشی زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلستگی بر متغیرهای تعهد زناشویی و عملکرد جنسی در مرحله پیگیری سه‌ماهه پایدار بود. این نتایج با یافته‌های پژوهش‌های، اعتمادی و آرین فر (۱۳۹۶) در افزایش سازگاری زناشویی و ابعاد آن، سپهوند و همکاران (۱۳۹۳) در توانمندسازی زوج‌ها، سپهوند و همکاران (۱۳۹۴) در افزایش سلامت روانی زوجین، فاطمی اصل و همکاران (۱۳۹۸) در کاهش احساس تنهایی زنان، فیف و همکاران (۲۰۱۳) در درمان خیانت، بالدراما-دوربین و همکاران (۲۰۱۷) در درمان خیانت، زولا (۲۰۰۷) برای کمک به زوجین برای حل بن بست مربوط به بی‌وفایی و بهبود روابط زوجین، مارک و همکاران (۲۰۱۸) تاثیرسینک دلستگی بر رضایت و میل جنسی، و رضایت از رابطه، گیروارد و ولی (۲۰۱۷) در درمان اختلال تمایل جنسی زوجین، تقی پور و همکاران (۱۳۹۸) بر تعهد زناشویی و رضایت جنسی، عباسی و همکاران (۱۳۹۸) بر اعتماد زناشویی زنان، عبادی و کریمی‌نژاد (۱۳۹۶) بر تعهد زناشویی، کریمیان و همکاران (۱۳۹۵) در بهبود تعهد زناشویی همسران متعارض و منصوری و همکاران (۱۳۹۵) بر رضایت زناشویی و حل مسئله هم‌راستا است. همچنین این نتایج با یافته بلانچو (۲۰۰۶) که در پژوهشی به بررسی مداخلات خانواده محور بر ارتقاء شادی پرداخته بود همخوانی دارد. او به این

نتیجه رسید که مداخلاتی که شامل تنظیم هدف شخصی و زوجی است منجر به افزایش تعهد شخصی و افزایش شادمانی در فضای خانواده می‌شود. همچنین این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های، فلاحزاده و ثنایی ذاکر (۱۳۹۱) اثربخشی زوج درمانی سیستمی تلفیقی در افزایش سازگاری زناشویی زوج‌های دارای صدمه دلبستگی، همسویی دارد. این یافته‌ها می‌توان چنین تبیین کرد که دو مولفه رضایت زناشویی و رضایت جنسی رابطه‌ای دوسویه دارند. کاهش رضایت زناشویی موجب کاهش یا فقدان تعهد زناشویی زوجین شده، کاهش تعهد زناشویی نیز منجر به بروز اختلالات جنسی و کاهش رضایت جنسی می‌شود. زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلبستگی به زنان کمک کرد تا درک عميقي نسبت به رفتارهای خود و علت مشکلات فعلی خود پیدا کنند تا در روابط زناشویی، انتخاب‌های سازگارانه تروپاداش دهنده‌تری داشته باشند و به نظر می‌رسد با تغيير شكل دلбستگي در آنان موجب تغيير افکار، هيجان و رفتار شد. با استفاده از مداخلات دلبستگی محور در اين پژوهش، به زنان در مورد نيازهای دلبستگی و هيجان‌های زيربنائي بين فردی، سبک‌های تعامل منفی، بازسازی دوباره اين سبک‌ها آموزش داده شد تا در رابطه با همسر در منزل نيازهای دلبستگی شان را پذيريش و ابراز کنند. همچنین در جلسات درمان متوجه شدند که هریک کودکی متفاوت و ویژگی‌های خاصی دارند که بر روابط بين آنها تاثير دارد. در تبیین اثربخشی این یافته می‌توان گفت: زوج درمانی مبتنی بر خود تنظیم‌گری، از طریق افزایش مبادله مثبت رفتار، افزایش مواجهه با عواطف مثبت زوجین و همچنین کمک به زوجین در شناخت نقش خود در تعارضات، موجب ارتقا كيفيت روابط و تعويق صميميت ميان زوجين می‌گردد (هالفورد، ۲۰۰۱). كه اين امر مى‌تواند منجر به افزایش عواطف مثبت در زوجین و ايجاد لذت بيشتر در ارتباط زناشویی گردد. همچنین رویکرد خود تنظیم‌گری - دلبستگی با آموزش مهارت‌های ارتباطی صحیح و مناسب، ابراز احساسات، نیازها و انتظارات به زوجین موجب درک متقابل زوجین از یكديگر و صميميت زناشویی بيشتر می‌شود. در

زوج درمانی خودتنظیم‌گری - دلبستگی، زوجین بجای اینکه متکی به تغییر همسرانشان باشند تغییراتی در خودشان شناسایی می‌کنند که منجر به بهبود ارتباطشان گردد (هالفورد، استنایدرز و برنز، ۱۹۹۴). محتوای واقعی رویکرد خود تنظیم‌گری در سه سطح مختلف مداخله صورت می‌گیرد که عبارتند از مرحله اول، خود تغییری کوتاه مدت است. تمرکز اصلی در این مرحله توسعه مهارت‌های سطح بالا در رابطه زوج‌ها، و هدف گذاری در رویکرد خود نظم بخشی، فرایند ارزیابی و بازخورد، به منظور بهبود، بازیبینی و هدف گذاری سازگارانه است. فرایند ارزیابی در نظر دارد که تلاش‌های هریک از زوج‌ها برای ارزیابی موقعیت، حوادث زندگی و فرایندهای سازگارانه در رابطه‌ی آنها را تقویت و نهایتاً یک خود ارزیابی کاربردی از رابطه فراهم کند. مرحله دوم، جنبه روانی تربیتی رابطه و خود تغییری است. این مرحله زمانی مورد استفاده قرار می‌گیرد که زوج‌ها نتوانند اهداف خود تغییری را به طور موفقیت آمیزی شناسایی کنند. جنبه‌ی روانی تربیتی رابطه به زوج‌ها کمک می‌کند تا مسائل موجود در فرایندهای سازگارانه‌ی رابطه را کشف کنند و بفهمند که چگونه مشخصات فردی، موقعیت و حوادث زندگی ممکن است روی این فرایندها اثرگذار باشد. مرحله سوم، تغییر با هدایت درمانگر و خود تغییری است. هدف در این مرحله کمک به زوج‌ها در توسعه مهارت‌هایی است که رابطه را تقویت می‌کند.

زوج درمانی دلبستگی محور به زوجین می‌آموزد که با نقش‌های حمایت جویی و حمایت کنندگی آشنا شده و در مواجهه با موقعیت‌های دشوار در روابط زناشویی، دسترسی عاطفی بیشتر و بهتری به یکدیگر داشته و با ایجاد تحولاتی در عقاید فردی پیرامون خود و همسرش روابط زناشویی را تا حد امکان بهبود بخشیده و به کاهش تعارضات زناشویی کمک می‌کنند (امینی نسب و فرج بخش، ۱۳۹۴).

در زوج درمانی خود تنظیم‌گری - دلبستگی زوجین فرایندهای ناهمشیار تاثیرگذار در رابطه، تجارب و آسیب‌های اولیه و نحوه التیام آنها در رابطه آگاه شده و در طول جلسات درمان، نحوه تعامل و ابراز و بیان نیازهای سرکوب شده را می‌آموزند و آموخته‌های خود را

در رابطه با همسر بکار می‌گیرند. از سوی دیگر در برخی از زن و شوهرها ممکن است اختلال عملکرد جنسی در یکی از آنها دیده شود. در این موقع لازم است کار زیادی بر روی بهبود ارتباط زن و شوهر انجام شود، و شاید نیاز باشد که درمان فردی را با زوج درگیر در فعالیت‌های جنسی خارج از ازدواج انجام داد و اهداف وی را ارزیابی کرد. (کرو و ریدلی، ۲۰۰۰). نوآوری این پژوهش برخلاف پژوهش‌های پیشین، انجام مداخلات برای زوج درگیر در رابطه فرازنashowی بود.

محدودیت پژوهش حاضر مسائل فرهنگی بود که باعث شد در نمونه کوچکی پژوهش انجام شود. محدودیت دیگر پژوهش نوع سوالات پرسش نامه عملکرد جنسی بود که ممکن است باعث تاثیر پیش‌آزمون در نتیجه کلی شود لذا تعمیم نتایج به نمونه‌های دیگر باید با احتیاط انجام شود.

پیشنهاد می‌شود با توجه به نقش رضایت جنسی و ارتباط آن بر صمیمیت زناشویی، مداخلات و آموزش‌های لازم در زمینه عملکرد جنسی برای زوجین در مراکز مشاوره پیش از ازدواج انجام شود. پیشنهاد می‌شود مداخلات زوج درمانی با رویکردهای مختلف با هدف بهبود روابط زوجین جهت ایجاد و تداوم تعهد زناشویی و پیشگیری از روابط فرازنashowی موثر باشد. پیشنهاد می‌شود در سایر جمعیت‌ها و مردان دارای رابطه فرازنashowی مداخلات زوج درمانی انجام شود و باعث پایداری روابط زوجین گردد. پیشنهاد می‌شود آموزش فرزند پروری به والدین جهت پیشگیری از شکل‌گیری سبک‌های دلبستگی نایمن در کودکان انجام شود تا زمینه‌ای جهت افزایش سطح تعهد زناشویی به عنوان عامل بازدارنده از رابطه فرازنashowی در بزرگسالی باشد. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌هایی با رویکردهای مختلف در حوزه زوج درمانی و خانواده درمانی جهت زنان دارای رابطه فرازنashowی انجام شود.

موازین اخلاقی

مقاله حاضر برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول در رشته مشاوره با کد اخلاقی IR:

MUK.REC.1398.104 در این پژوهش موازین اخلاقی شامل اخذ رضایت آگاهانه، تضمین حريم خصوصی و رازداری رعایت شد.

سپاسگزاری

از تمامی افراد شرکت کننده در پژوهش حاضرکه در اجرای این پژوهش همکاری کردند تقدیر و سپاسگزاری می‌شود.

منابع

- آرین‌فر، ن؛ واعتمادی، ع، (۱۳۹۶). تاثیرزوج درمانی تلفیقی مبتنی بر خود تنظیم‌گری - دلستگی بر سارگاری زناشویی زوجین، دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی، ۲، (۶۸)، ۶۱-۷۱.
- افشاری کاشانیان، ا؛ زهراکار، ک؛ محسن‌زاده، ف؛ و تاجیک اسماعیلی، ع، (۱۳۹۸). شناسایی عوامل زمینه‌ساز خیانت زناشویی در زنان. مجله پژوهش‌های مشاوره، ۱۸، (۷۱)، ۱۲۱-۱۵۴.
- امینی‌نسب، ز؛ و فرجبعخش، ک، (۱۳۹۴). در پژوهش تاثیرزوج درمانی دلستگی محور بر بهبود انطباق‌پذیری خانوادگی و کاهش تعارضات زناشویی. مجله پژوهش‌های مشاوره، ۱۴، (۵۴)، ۴-۲۵.
- تقی‌پور، ش؛ باغستانی، م؛ و سعادتی، ن، (۱۳۹۸). بررسی اثربخشی آموزش تاب‌آوری بر کاهش استرس ادراک شده و مشکلات ارتباطی زنان دارای همسر معتمد در حال ترک. فصلنامه اعتماد پژوهی، ۱۳، (۵۱)، ۷۱-۸۸.
- جوادی، س؛ وزینالی، ع، (۱۳۹۷). آمادگی برای خیانت زناشویی: نقش شیوه‌های تربیتی والدین و سبک‌های دلستگی. مجله خانواده پژوهی، ۱۴، (۵۶)، ۴۸-۵۳.
- خوشابی، ک؛ و ایوحجمزه، ا، (۱۳۹۳). جان بالبی: نظریه دلستگی. تهران: دانشه.
- سادوک، ب؛ س، و آ؛ ور، پ، (۲۰۱۵). کاپلان و سادوک، خلاصه روانپژوهی. ترجمه فرزین رضایی (۱۳۹۵)، ویراست یازدهم، جلد دوم، تهران: ارجمند.
- سپهوند، ت؛ رسول‌زاده طباطبایی، س ک؛ بشارت، م ع؛ والهیاری، ع، (۱۳۹۴). اثربخشی الگوی زوج درمانگری تلفیقی خود تنظیم‌گری - دلستگی بر رضایت زناشویی و سلامت روانی زوجین. روان‌شناسی بالینی، ۷، ۱، (۲۵)، ۳۹-۲۷.
- سپهوند، ت؛ رسول‌زاده طباطبایی، س ک؛ بشارت، م ع؛ والهیاری، ع، (۱۳۹۳). مقایسه مدل زوج درمانگری تلفیقی مبتنی بر خود تنظیم‌گری - دلستگی با مدل غنی‌سازی اتریچ در افزایش رضایت زناشویی و بهزیستی روان‌شناختی زوجین. روان‌شناسی معاصر، ۹، (۱)، ۷۰-۵۵.
- سواری، ک؛ و طلایی‌زاده، م، (۱۳۹۴). مقایسه خیانت زناشویی و هوش هیجانی مطلقین و افراد متاهل عادی شهر اهواز. مجله دستاوردهای روان‌شناسی بالینی، ۲، (۱۶)، ۸۲-۶۷.

- سودانی، م؛ وشفیع آبادی، ع، (۱۳۸۷). مقایسه اثربخشی زوج درمانی الیس به صورت انفرادی و توأم در کاهش تعارضات زناشویی، دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی، ۳۷، ۱-۲۵.
- شامسیا، م؛ بهرامی، ف؛ و محبی، س، (۱۳۸۸). بررسی رابطه رضایت جنسی و تعهد زناشویی زوجین شهرستان شهرضا. مجله اصول بجهاد است روانی، ۱۱ (۳)، ۲۳۳-۲۳۸.
- شیخ‌السلامی، ع؛ خداکریمی، ش؛ و داداش‌زاده، م، (۱۳۹۶). پیش‌بینی تعهد زناشویی براساس رضایت جنسی، سلامت معنی: نقش میانجی مسئولیت‌پذیری. مجله دین و سلامت، ۵ (۱)، ۲۲-۳۱.
- عبدالی راد، س؛ و کریمی نژاد، ک، (۱۳۹۶). اثربخشی زوج درمانی شناختی-سیستمی گاتمنی بر تعهد زناشویی زوجین شهرمشهد. آسیب‌شناسی، مشاوره و غنی‌سازی خانواده، ۱، ۳، ۷۵-۹۲، (۵).
- عباسی، ح؛ احمدی، س؛ فاتحی‌زاده، م؛ و بهرامی، ف، (۱۳۹۵). تأثیر واقعیت درمانی گلاسر بر تعهد شخصی زوجین. آسیب‌شناسی، مشاوره و غنی‌سازی خانواده، ۲ (۱)، ۵۳-۳۹.
- عباسی، م؛ سودانی، م؛ رجبی، غ؛ و خجسته مهر، ر، (۱۳۹۸). اثربخشی درمان بین سیستمی پیمان شکنی بر اعتماد زناشویی زنان آسیب دیده از پیمان شکنی همسر. فصلنامه زن و جامعه، ۱۰ (۲)، ۳۹-۶۲.
- عبداللهی، ن، (۱۳۹۴). بررسی رابطه سبک‌های دلستگی و تعهد زناشویی با میانجی گری تمایزی‌افتگی خود و احساس‌گناه. رشته مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز.
- فتحی، ا؛ اعتمادی، ا؛ حاتمی، ا؛ و گرجی، ز، (۱۳۹۱). رابطه بین سبک‌های دلستگی، تعهد زناشویی و در دانشجویان متاهل دانشگاه علامه طباطبائی تهران. مجله زن و مطالعه خانواده، ۲ (پیاپی ۱۸)، ۶۳-۸۲.
- فلاح‌زاده، ه؛ و ثنایی ذاکر، ب، (۱۳۹۱). تعیین میزان اثربخشی زوج درمانی هیجان‌مدار و زوج درمانی سیستمی تلفیقی در افزایش سازگاری زناشویی زوج‌های دارای صدمه دلستگی، مطالعات اجتماعی- روان‌شناسی زنان، ۱۰ (۴)، ۸۷-۱۱۰.
- قاسمی، ب؛ زنجیر سودجانی، ی؛ و شریفی، ک، (۱۳۹۶). نقش عملکرد جنسی و تجربه شکست عاطفی در گرایش زوجین به روابط فرازنده‌شی. رویش روان‌شناسی، ۱ (۱۸)، ۴۶-۶۸.
- کردی، م؛ اصلانی، خ؛ و امان‌اللهی، ع، (۱۳۹۶). صمیمیت جنسی و اعتماد به عنوان تعديل کننده‌های رابطه سبک دلستگی ایمن و تعهد زناشویی. فصلنامه روان‌شناسی کاربردی، سال ۱۱، ۳ (۴)، ۳۳۳-۳۵۱.
- کرو، م؛ وریدلی، ج، (۱۳۹۵). زوج درمانی کاربردی با رویکرد سیستمی- رفتاری. ترجمه اشرف السادات موسوی، چاپ سوم، تهران: مهرکاویان.
- کریمیان، ن؛ زارعی، ا؛ محمدی، ک؛ و کریستنسن، ا، (۱۳۹۵). درمان‌های تلفیقی، جنسیت زوج درمانی: بررسی و هم‌سنجدی اثربخشی زوج درمانی رفتاری التقااطی و درمان تضمیم‌گیری مجدد در بهبود تعهد زناشویی همسران متعارض. مجله مشاوره و روان‌درمانی خانواده، ۲، ۶، (پیاپی ۲۲)، ۲۱-۳۸.
- کریمیان، ن؛ کریمی، ی؛ و بهمنی، ب، (۱۳۹۰). بررسی رابطه ابعاد سلامت روان و احساس‌گناه با تعهد زناشویی افراد متأهل. مشاوره و روان‌درمانی خانواده، ۱ (۲)، ۲۵۶-۲۴۳.

- گودرزی، م، (۱۳۹۸). پیش‌بینی میزان احتمال پیمان شکنی در روابط زناشویی براساس سطح تمایزی‌افتگی، عملکرد خانواده و دلزدگی زناشویی. *مجله پژوهش‌های مشاوره*، ۱۸، (۷۱)، ۸۰-۹۹.
- گودرزی، م؛ و بوسنانی‌پور، ع، (۱۳۹۱). بررسی اثربخشی زوج درمانی سیستمی- رفتاری برگزایش سازگاری زناشویی. *فصلنامه مشاوره و روان‌درمانی خانواده*، ۲، (۲)، ۲۹۶-۲۸۱.
- گودرزی، م؛ فاطمی اصل، ش؛ کریمی‌ثانی، پ؛ و بوسنانی‌پور، ع، (۱۳۹۸). اثربخشی زوج درمانی هیجان‌مدار بر احساس تنهایی زنان آسیب دیده از روابط فرازنده‌شیوه در شهرستان سلماس. *دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی*، ۲۵، (۲)، ۵۷-۴۱.
- محمدی، خ؛ حیدری، م؛ و فقیه‌زاده، س، (۱۳۸۷). اعتبار نسخه فارسی مقیاس (FSFI) به عنوان شاخص عملکرد جنسی زنان، *محله پایش*، ۷، (۳)، ۱۰-۵.
- محمدپور، ع؛ فرجبخش، ک؛ و بلوچ‌زاده، ا، (۱۳۹۷). پیش‌بینی تعهد زناشویی زنان براساس شیوه‌های دلبستگی، خودشفقتی و تحمل پریشانی. *مشاوره و روان‌درمانی خانواده*، ۸، (۱)، ۸۴-۶۵.
- منصوری، ن؛ کیمیایی، س؛ مشهدی، ع؛ و منصوری، ا، (۱۳۹۵). اثربخشی زوج درمانی خودتنظیمی بر رضایت زناشویی، سبک‌های هویت و حل مسئله خانواده. *فصلنامه روان‌شناسی بالینی و شخصی*، دوره ۱۴، (۲۶)، ۶۰-۵۱.
- نظرپور، س؛ سیمیر، م؛ رمضانی تهرانی، ف؛ و علیوی مجذد، ح، (۱۳۹۴). اختلال عملکرد جنسی و مشکلات طبی زمینه‌ای در زنان یائسه. *محله دانشکده علوم پژوهشی تهران*، ۱۱، (۷۳)، ۷۹۸-۸۱۱.
- هادی، س؛ اسکندری، ح؛ سهرابی، ف؛ معتمدی، ع؛ و فرخی، ن، (۱۳۹۵). مدل ساختاری پیش‌بینی تعهد زناشویی براساس سبک‌های دلبستگی و متغیرهای میانجی خودکنترلی و طرحواره‌های ناسازگار اوایله. *فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان‌درمانی*، ۷، (۲۸)، ۶۰-۳۳.
- هادی، س؛ اسکندری، ح؛ سهرابی، ف؛ معتمدی، ع؛ و فرخی، ن، (۱۳۹۵). رابطه سبک‌های دلبستگی با تعهد زناشویی در افراد مرتکب بی‌وقایی زناشویی. *محله پژوهش‌های مشاوره*، ۱۵، (۶۰)، ۴۲-۵۹.
- هالجین، رپ؛ کراس و بتبورن، س، (۲۰۱۴). آسیب شناسی روانی. ترجمه یحیی سید محمدی (۱۳۹۴). تهران: روان.

Adams, J. M., & Jones, W. H, (1997). The conceptualization of marital commitment, An integrative analysis. *Journal of personality and social psychology*, 72 (5), 1177- 1196.

Allen, E. S., & Atkins, D. C, (2012). The association of divorce and extramarital sex in a representative US sample. *Journal of Family Issues*, 33 (11), 1477-1493.

Arriaga, X. B., Agnew, C. R, (2001). Being committed: affective, cognitive and conative components of relationship commitment. *Personality and social psychology bulletin*, 27, 1190-1203.

Balderrama-Durbin, C., Stanton, K., Snyder, D. K., Cigrang, J. A., Talcott, G. W., Smith Slep, A. M., & Cassidy, D. G, (2017). The risk for marital infidelity

- across a year-long deployment. *Journal of Family Psychology*, 31 (5) , 629.
- Baucom, D.H., Snyder, D.K. & Grodon, K.C, (2009). Helping couples get past the affair, A clinician's guide, New York: Guilford Press.
- Blancho, LF, (2006). Family focused intervention to promote happiness. *J Personality and Social Psychology*, 53, 235-50.
- Caleb Harris, M.A, (2018). *Characteristics of Emotional and Physical Marital Infidelity that Predict Divorce*. Proquest Publication, London.
- Dean, D. G., & Spanner, G. B, (1974). Commitment: an overlooked variable in marital adjustment. *Sociological Forces*, 7, 113- 118.
- Dehghani, M., Aslani, k., Amanelahi, A., & Rajabi, G. R, (2020). The Effectiveness of Attachment Injury Resolution Model (AIRM) on Increasing Trust among the Injured Women with Marital Infidelity: A Case Study Approach. *American Journal of Family Therapy*, 48 (3): 283-297.
- Ellis, A, (1989). *Rational-Emotive Couples Therapy*. New York, PargmanPress.
- Fife, S.T., Weeks, G.R., & Stellberg-Filbert, J, (2013). Facilitating forgiveness in the treatment of infidelity: An interpersonal model, *Journal of Family Therapy*, 35 (4) , 343-367.
- Fincham, F. D., & May, R. W, (2017). Infidelity in romantic relationships. *Current Opinion in Psychology*, 13, 70-74.
- Fricker, J, (2006). *Predicting Infidelity: The Role of Attachment Styles, and the Investment Model*. Doctoral thesis in Psychology. Swinburne University of Technology.
- Girard, A. Woolley, S, (2017). Using Emotionally Focused Therapy to Treat Sexual Desire Discrepancy in Couples. *Journal of Sex & Marital Therap*, 43 (8) , 720-735.
- Halford, WK, (2001). *Brief couple therapy for couples*. New York: Guilford press.
- Halford, W. K., Sanders, M. R. & Behrens, B, (1994). Self-regulation in behavioral couple therapy. *Behavior Therapy*, 25, 431-452.
- Harris C, (2018). *Characteristics of Emotional and Physical Marital Infidelity That Predict Divorce*, Doctoral dissertation, Alliant International University. USA.
- Hawkins, A. J., Willoughby, B. J., & Doherty, W. J, (2012). Reasons for divorce and openness to marital reconciliation. *Journal of Divorce & Remarriage*, 53 (6) , 453-463.
- Ho, M. Y., Chen, S. X., Bond, M. H., Hui, C. M., Chan, C., & Friedman, M, (2012). Linking adult attachment style to relationship satisfaction in Hong Kong the United States: The mediating role of personal and structural commitment. *Journal of Happiness Studies*, 13 (4) , 515-525.
- Karris, Mark. and Arger, Katarena, (2019) "Religious Couples Re-Storying After Infidelity: Using Narrative Therapy Interventions with a Focus on Attachment," *Counseling and Family Therapy Scholarship Review*, 2, 1- 5.
- Leclerc, B., Bergeron, S., Brassard, A., Bélanger, C., Steben, M., & Lambert, B, (2015). Attachment, sexual assertiveness, and sexual outcomes in women with provoked vestibulodynia and their partners: A mediation model. *Archives of Sexual behavior*, 44 (6) , 1561-1572.

- Mark, K. P., Janssen, E., & Milhausen, R. R, (2011). Infidelity in heterosexual couples: Demographic, interpersonal, and personality-related predictors of extradyadicsex. *Archives of Sexual Behavior*, 40 (5) , 971-982.
- McNulty, J.K., & Widman, L, (2014). Sexual narcissism and infidelity in early marriage. *Archives of Sexual Behavior*, 43 (7) , 1315-1325.
- Mor, M. K., Sevick, M. A., Shields, A. M., Green, J. A., Palevsky, P. M., Arnold, R.M., &Weisbord, S. D, (2014). Sexual function, activity, and satisfaction among women receiving maintenance hemodialysis. *Clinical Journal of the American Society of Nephrology*, 9 (1) , 128-134.
- Mohlatlolle, N. E., Sithole, S., & Shirindi, M. L, (2018). Factors contributing to divorce among young couples in Lebowakgomo. *Social Work*, 54 (2) , 256-274.
- Reid, D. W., Doell, F., Dalton, J., Ahmad, S, (2008). Systemic Constructivist Couple Therapy (SCCT): Description of approach, theoretical advances, and published longitudinal evidence. *Psychotherapy Theory, Research, Practice, Training*, 45 (4) , 477-490.
- Rosen R., Brown C, Heiman J, (2000). The Female Sexual Function Index (FSFI): multidimensional self report instrument for the assessment of female sexual function. *Journal of Sex and Marital Therapy*, 26, 191-208.
- Russell, V. M., Baker, L. R., & McNulty, J. K, (2013). Attachment insecurity and infidelity in marriage: Do studies of dating relationships really inform us about marriage? *Journal of Family Psychology*, 27 (2) , 242-251.
- Shadish, W.R., Montgomery, L.M., Wilson, P., Wilson, M.R. & Okwumakua, T, (1995). The effects of family and marital psychotherapies: Ameta analysis. *Journal of Counseling and clinical Psychology*, 61 – 81.
- Stanley, S. M., Rhoades, G. K., &Whitton, S. W, (2010). Commitment: functions, formation and the securing of romantic attachment. *Journal of Abnormal Psychology*, 117 (2) , 762-775.
- Weiser, A. D., & Weigel, J. D, (2015). Personality and individual differences. *Journal of Personality and Individual Differences*, 85 (1): 176-181. McNulty, J.K., & Widman, L, (2014). Sexual narcissism and infidelity in early marriage. *Archives of Sexual Behavior*, 43 (7) , 1315-1325.
- Zola, M.F, (2007). Beyond infidelity related impasse:an integrated systemic approach to couple therapy. *Journal of systemic therapies*, 26 (2) , 25-41.